

РЕШЕНИЕ

№ 7366

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 13.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **386** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. 996 от 14.01.2013 г. по описа на Административен съд София - град (АССГ) подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № [ЕГН] от 07.08.2012 г. издаден от главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С., обжалван по административен ред и потвърден с решение № 2597 от 02.11.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ („О.“) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

Жалбоподателят сочи, че ревизионният акт е незаконосъобразен и необоснован, като издаден в противоречие с разпоредбите на ЗДДС и ДОПК. Соочи, че изводът за непризнаване право на данъчен кредит на жалбоподателя е незаконосъобразен. Соочи какви са предпоставките за признаване на данъчен кредит в процесната хипотеза, като твърди, че със сключването на предварителен договор не е възникнало данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС. Следователно не е налице наличен актив по смисъла на чл. 74 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) към 10.05.2011 г., който да бъде посочван в опис на наличните активи. Счита, че РА е издаден при условията на съществени нарушения и на материалния и на процесуалния закон за установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчни права и задължения. В депозираната пред АССГ жалба, както и в представени писмени бележки, излага подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания акт, включително поради

противоречието му с практиката на Съда на Европейския съюз и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. Моли съда да постанови решение, с което да отмени РА, както и да му се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ („ОДОП“) – С. при ЦУ на НАП, с променено наименование в хода на процеса съгласно чл. 152, ал. 2 ДОПК, чрез процесуалния си представител, моли съда да постанови решение, с което да остави жалбата без уважение и да потвърди ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1203004 от 11.04.2012 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК, е възложено извършването на ревизия на [фирма], представлявано от М. И. П., за задължения на дружеството по ЗДДС за периода от 01.05.2011 г. до 31.05.2011 г. Извършването на ревизията е възложено на Т. Б. Н. на длъжност главен инспектор по приходите и Р. К. Н. на длъжност инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите - В. С. М., на длъжност началник сектор “Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място], упълномощена по силата на заповед № РД-01-6 от 05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. Тя съдържа реквизитите по чл. 113, ал. 1 ДОПК. Със ЗВР е определен срок за извършване на ревизията до два месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Ревизията е възложена в изпълнение на решение № 625 от 23.03.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ - С., с което е отменен като незаконосъобразен РА № [ЕГН] от 22.12.2011 г. издаден от орган по приходите в ТД на НАП – С. в частта на установените задължения за периода от 01.05.2011. до 31.05.2011 г. и е указано извършване на нова ревизия по ЗДДС за периода от 01.05.2011. до 31.05.2011г. при спазване на указанията, дадени в мотивите на решението. ЗВР е надлежно връчена на представляващия дружеството М. И. П. на 19.04.2012 г.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства като са изискани доказателства от [фирма]. На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК до горепосоченото дружество е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснение от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № 1203004-1 от 19.04.2012 г. Искането до е връчено на управителя на дружеството М. И. П. на 19.04.2012 г.

От задълженото лице е представен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 28.04.2011 г., сключен между [фирма] – продавач и [фирма] – купувач, видно от който продавачът се е задължил да прехвърли на купувача два магазина (№ 4 и № 5) и три паркоместа (№ 1, № 2 и № 3), подробно индивидуализирани в договора. Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора общата продажна цена на недвижимите имоти е в размер на 128 880, 00 евро при следния уговорен ред за плащане – сумата от 20 452,00 евро [фирма] е заплатил авансово преди подписване на договора, сумата в размер на 88 428, 00 евро ще бъде изплатена в тридневен срок от подписване на договора, а сумата в размер на 20 000, 00 евро ще бъде изплатена чрез доставка на материали, надлежно специфицирани и заявени от продавача и доставени и монтирани от купувача, при цени, срокове и условия подробно описани в сключен между страните договор за доставка и монтаж на

материали от 29.04.2011 г. и приложения № 1 и № 2 – неразделна част от нето. В изпълнение на така сключения договор са от [фирма] са издадени следните фактури, представени от дружеството в хода на ревизионното производство:

- на датата на подписване на договора е издадена фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. с данъчна основа 33 333, 33 лв. и ДДС в размер на 6 666, 67 лв., с предмет плащане на недвижими имоти от [жилищен адрес] кв. 4-а местност „М. ливади”, съгласно договор от 28.04.2011 г.;

- на 02.05.2011 г. е издадена фактура № [ЕГН] от 02.05.2011 г. с данъчна основа в размер на 144 125, 12 лв. и ДДС в размер на 28 825, 02 лв., с предмет плащане на недвижим имоти магазин № 4 и № 5 и паркоместа № 1, № 2 и № 3 от жилищна сграда в, кв. 4-а местност „М. ливади”, съгласно договор от 28.04.2011 г. левова равностойност на 88 428, 00 евро.

Представени са два броя нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот № 135, том I, рег. № 2037, дело № 118 от 08.06.2011 г. и № 136, том I, рег. № 2041, дело № 119 от 08.06.2011 г. удостоверяващи продажбата на магазин № 4 и магазин № 5 на [фирма], подробно индивидуализирани в нотариалните актове.

Представени са извлечения от разплащателната сметка на [фирма], оборотни ведомости на дружеството, споразумение от 28.04.2011 г., сключено между [фирма] и [фирма].

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК от ревизиращите органи е издаден РД № 1203004 от 02.07.2012 г. на [фирма] с предвиденото в чл. 117, ал. 2 от ДОПК съдържание. Ревизионният доклад е връчен на представляващия дружеството на 12.07.2012 г. - след срока по чл. 117, ал. 4 от ДОПК. Със заявление до Т. Б. Н. – ръководител на ревизиращия екип вх. № 06-5306-1164 от 26.07.2012 г., управителят на [фирма] М. П. е заявила, че няма да се възползва от правото на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК по РД.

На основание чл. 119, ал. 2 ДОПК Т. Б. Г. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място], упълномощен по силата на заповед № РД-01-6 от 05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], е издал заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1203004 от 03.07.2012 г., с която е определила компетентният да издаде РА орган по приходите – Т. Б. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С..

В срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК, определеният със ЗОКО компетентен орган е издал РА № [ЕГН] от 07.08.2012 г. Последният е връчен на 13.08.2012 г. на М. И. П. – управител на [фирма] и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК.

Видно от РД и издадения въз основа на него РА не е признато право на данъчен кредит на [фирма] общо в размер на 35 491, 69 лв. за данъчен период 01.05.2011 г. – 31.05.2011 г. по фактури издадени от [фирма] както следва:

- фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. с данъчна основа в размер на 33 333, 33 лв. и начислен ДДС в размер на 6 666, 67 лв.;

- фактура № [ЕГН] от 02.05.2011 г. с данъчна основа в размер на 144 125,12 лв. и начислен ДДС в размер на 28 825, 02 лв.

Констатирано е, че [фирма] е упражнило правото си приспадане на данъчен кредит по реда на чл. 74 ЗДДС без да подаде регистрационен опис по реда на чл. 74 , ал. 2, т. 3 от ЗДДС. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 10.05.2011 г. Ревизираното лице е включило гореописаните фактури в дневника си за покупки по ЗДДС през първия данъчен период 10.05.2011 г. - 31.05.2011 г. Сключило е предварителен договор за

покупко-продажба на недвижим имот от 28.04.2011 г. с [фирма] – продавач. В изпълнение на договореното в чл. 2, ал. 1 от него са издадени посочените две фактури. Фактурите са осчетоводени в с/ка 402 „доставчици по аванси - Н.". По отношение на фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. данъчна основа 33 333, 33 лв. ДДС 6 666, 67 лв. няма ефективно разплащане. Представено е споразумение между [фирма] (което е свързано лице смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на ДОПК с [фирма]) и [фирма], съгласно което споразумение се прекратяват договорните отношения между [фирма] и [фирма] от 2008 г. и платената сума от [фирма] на [фирма] в размер на 20 452, 00 евро следва да се счита като първа вноска по предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 28.04.2011 г., сключен между [фирма] и [фирма]. От органа по приходите е прието, че поради факта, че няма реално разплащане, липсва данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ал. 7 от ЗДДС по ф-ра № [ЕГН] от 28.04.2011 г. данъчна основа 33 333, 33 лв. ДДС 6 666, 67 лв. [фирма] е издало КИ № [ЕГН] от 08.06.2011 г. с данъчна основа в размер на 210 056, 67 лв. и ДДС в размер на 42 011, 33 лв. отнасящо се за фактури както следва: № 10000000622 от 28.04.2011 г., № 10000000630 от 02.05.2011 г. и № 10000000673 от 08.06.2011 г. КИ № [ЕГН]/08.06.2011 г. е издадено при образуването на данъчната основа по реда на чл. 26, ал. 3 от ЗДДС за всеки магазин по отделно.

Прието е, че по отношение на процесните фактури са налице изискванията на чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71 от ЗДДС. Доставчикът е регистрирано лице по ЗДДС към датата на издаване на спорните две фактури и документираната доставка (аванси за покупко-продажба на недвижим имот) с тях е облагаема. Регистрационния опис на наличните активи не е съставен към датата на регистрация и не е подаден до седмия ден, включително след тази дата. Изложено е, че всяко авансово плащане за придобиване на дълготраен материален актив, представлява актив, съгласно Закона за счетоводството и счетоводните стандарти. Аванса по фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. не е разплатен между ревизираното лице [фирма] и доставчикът [фирма] и не може да се счита за актив. Направен е извод, че предвид неподаването на регистрационен опис за налични активи към датата на регистрация по ЗДДС, както в регламентирания 7-дневен срок по чл. 74, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, така и в следващите 12 данъчни периоди по чл. 72, ал. 1 от ЗДДС (съобразно принципите залегнали в Директива 2006/112/ЕО), [фирма] няма право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Ревизионният акт е обжалван от [фирма] по административен ред в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК. Жалбата на дружеството е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 от ДОПК до решаващия орган чрез ТД на НАП - С., където е регистрирана с вх. № 53-06-2418 от 27.08.2012 г. Изпратена е на решаващия орган – директора на дирекция „О.“ - С. при ЦУ на НАП, където регистрирана с вх. № 23-22-2726 на 03.09.2012 г. Преди изтичане на срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК за произнасяне на решаващия орган, директорът на дирекция „О.“ – С. е постановил мотивирано решение № 2597 от 02.11.2012 г., с което РА е потвърден. Решаващият орган е приел, че в случая не е възникнало претендираното право на приспадане на данъчен кредит, доколкото не е спазено изискването на чл. 74, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, а именно – съставяне към датата на регистрация на регистрационен опис по образец за наличните активи и подаването му не по-късно от 7 дни от датата на регистрация. Приел е, че неспазването на това законово изискване от страна на [фирма] се доказва от една страна от факта, че дружеството не оспорва това обстоятелство и от друга – от факта, че дружеството не

сочи доказателства в обратна посока. Отбелязал е, че извършените авансови плащания по процесните фактури са вид актив и е следвало да намерят отражение в регистрационния опис на наличните активи на [фирма] към датата на регистрацията му по ЗДДС. По тези причини решаващият орган е направил извод, че правните изводи на ревизиращите органи кореспондират на събраните в хода на ревизионното производство доказателства, поради което е счел жалбата, с която е сезиран за неоснователна, а спорният РА за законосъобразен. Предвид това го е потвърдил. Решението е връчено на дружеството на 02.11.2012 г. Жалбата на [фирма] до съда е подадена чрез дирекция "О." – С. при ЦУ на НАП, където е регистрирана с вх. № 53-00-1068 от 07.11.2012 г.

В хода на настоящето производство от жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото кредитно известие № [ЕГН] от 08.06.2011 г., издадено от [фирма]; дневник за покупките на [фирма] за данъчни периоди м.05.2011 г. и м.06.2011 г.; справка – декларация за ДДС за данъчни периоди м.05.2011 г. и м.06.2011 г. на [фирма] и уведомление за приемане на дневници и справка – декларация за данъчни периоди м.05.2011 г. и м.06.2011 г. на [фирма].

По делото е допусната, назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, извършена от вещо лице Д. Д. П.. Заключение на експертизата е прието от съда като неоспорено от страните. То е изготвено след извършена проверка в счетоводството на жалбоподателя [фирма], относно издадени към дружеството фактури от [фирма] за данъчен период май 2011 г. Съгласно заключението на вещото лице, счетоводството на [фирма] е водено редовно и в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството. Процесните фактури са отразени в дневниците за покупките и в справка – декларация по ЗДДС за данъчен период м. май 2011 г. Двете фактури (№ [ЕГН]/28.04.2011 г. и № [ЕГН]/02.05.2011 г.) са отразени като са дебитирани по сметка 402 „Доставчици по аванси“ и сметка 4531 „Начислен данък върху покупките“ и е кредитирана сметка 401 „Доставчици“ с общата сума по фактурата. Фактура № [ЕГН] е осчетоводена като са дебитирани сметки 203 „Сгради“ и сметка 4531 „Начислен данък“ и е кредитирана сметка 401 „Доставчици“. Начисленият ДДС по фактури № [ЕГН]/28.04.2011 г., № [ЕГН]/02.05.2011 г. и № [ЕГН]/08.06.2011 г. общо в размер на 42 011, 37 лв. и отразен в отчетните регистри по ЗДДС при жалбоподателя е стониран с кредитно известие № [ЕГН]/08.06.2011 г. Същото е отразено в дневника на покупките и справка – декларацията по ЗДДС, подадени за м.06.2011 г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт № [ЕГН] от 07.08.2012 г. е издаден от Т. Б. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Лицето, издало ревизионния акт, е определено за компетентен орган по издаването му със заповед № К 1203004 от 03.07.2012 г., издадена на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Предвид изложеното съдът намира, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. с чл. 118, ал. 2 от ДОПК и с чл. 7, ал. 1 т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) и в кръга на определените му в чл. 119, ал. 3 от ДОПК правомощия. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата законосъобразност. При извършване на ревизията е спазен предвиденият в чл. 114, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ДОПК срок. Ревизионният доклад е издаден на 02.07.2012 г. – т.е. в 14 дневния срок след изтичането на срока за извършване на ревизията предвиден в чл. 117, ал. 1 от ДОПК. Връчването на РД след посочения в чл. 117, ал. 4 от ДОПК тридневен срок не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на РА и до неговата отмяна. Срокът в посочената разпоредба е инструктивен, а неспазването му не пречатства правото на защита на ревизираното лице. РА е издаден в срока по чл. 119, ал. 3 от ДОПК. При издаването на РА компетентният орган не е допуснал нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице по чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 102 или 132 от закона има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) преди датата на регистрацията му по този закон, които са налични към датата на регистрацията. Това право възниква само за наличните активи към датата на регистрацията, за които са налице едновременно следните условия: - налице са изискванията на чл. 69 и 71 от ЗДДС; - доставчикът е регистрирано по закона лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата; - регистрационният опис по образец на наличните активи е съставен към датата на регистрацията по този закон и подаден не по-късно от седем дни от датата на регистрацията (съгласно релевантната редакция на разпоредбата); - активите са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими вещи – до 20 години, преди датата на регистрацията по този закон. Правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 74 от ЗДДС възниква на датата на регистрацията по този закон и се упражнява през данъчния период, през който е възникнало, или в един от следващите три данъчни периода, като наличните активи, получените услуги и данъкът, включени в регистрационния опис по чл. 74 от ЗДДС, се отразяват в дневника за покупки за съответния данъчен период (чл. 75 от ЗДДС). Съгласно чл. 75, ал. 3 от ЗДДС (в релевантната редакция) правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 74 от ЗДДС не възниква и не може да се упражни от регистрираното лице, ако регистрационният опис е подаден след седмия ден от датата на регистрацията.

Тъй като нормата на чл. 74 от ЗДДС не посочва кои точно активи се визират, следва да се приеме, че се признава данъчен кредит за всички видове "активи" по смисъла на ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно чл. 14 от ЗСч., активите и пасивите се класифицират и представят във

финансовите отчети при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти. Според т. 4.1 от Общите разпоредби на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия (НСФОМСП), актив е ресурс, контролиран от предприятието в резултат на минали събития, от който се очаква бъдеща икономическа изгода. В Счетоводен стандарт (СС) № 1 „Представяне на финансови отчети“ и инструкцията на счетоводния баланс подробно са изброени видовете активи. Видно от горните разпоредби "активът" няма задължително материално-веществена форма и за да се преценява дали той е наличен към даден момент, не е необходимо да присъства като материално-веществена субстанция или като натура. Авансовото плащане представлява банково или касово плащане за бъдеща доставка на стока или услуга. Същото, обвързано със ЗСч. и СС, представлява вземане към доставчика, което от своя страна представлява актив. От това следва, че авансовите плащания за придобиване на ДМА, включително по предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти представляват вид актив. Разпоредбата на чл. 25, ал. 7 ЗДДС предвижда, че когато преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши плащане по доставката, данъкът става изискуем при получаване на плащането.

В случая, от събраните по делото доказателства се установява, че досежно фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. от ревизираното лице [фирма] не е извършено плащане към доставчика му [фирма] преди възникването на данъчното събитие. Жалбоподателят не е страна в представеното по делото споразумение между [фирма] и [фирма] от 28.04.2011 г., поради което договореното между страните в посоченото споразумение не обвързва [фирма] и не може да се приеме за извършено от дружеството авансово плащане по посочената фактура. Поради това за [фирма] не е възникнало вземане към доставчика, което би могло да се счита за актив по смисъла на чл. 74 от ЗДДС, наличен към датата на регистрация - 10.05.2011 г. До датата на възникване на данъчното събитие – прехвърлянето на собствеността на посочените в предварителния договор активи не е настъпила изискуемост на данъка посочен във фактурата (по аргумент от чл. 25, ал. 7 от ЗДДС), поради което ревизираното лице не може да претендира право на данъчен кредит по посочената фактура. Противно на твърдението на жалбоподателя, досежно фактура № [ЕГН] от 28.04.2011 г. от него не е изпълнено изискването на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. В този смисъл в ЗДДС е в съответствие с нормата на чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, съгласно която правото на приспадане възниква по времето, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Посоченото по-горе е самостоятелно основание за отказ приспадане на данъчен кредит по посочената фактура.

Досежно фактура № [ЕГН] от 02.05.2011 г. се установява, че от страна на „И. Т.“ е извършено плащане към [фирма] на 03.05.2011 г. и за него е възникнало вземане към доставчика му, което би могло да се счита за актив по смисъла на чл. 74 от ЗДДС, наличен към датата на регистрация - 10.05.2011 г. Следователно извършеното авансово плащане по спорната фактура е следвало да намери отражение в регистрационния опис на наличните активи на жалбоподателя, който е следвало да бъде съставен към датата на

регистрацията му по ЗДДС, за да може той да претендира данъчен кредит по процесната фактура. По делото, включително в хода на настоящото производство, не са представени доказателства за съставен регистрационен опис по образец на наличните активи към датата на регистрацията на [фирма] (10.05.2011 г.) и подаден не по-късно от седем дни от датата на регистрацията. С оглед на това за издадената преди 10.05.2011 г. фактура за дружеството не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит по реда на чл. 74 от ЗДДС, предвид изричната законова забрана, разписана в чл. 75, ал. 3 от ЗДДС.

В нормата на чл. 74 от ЗДДС са посочени изчерпателно условията, на които следва да отговаря дадено лице, за да ползва правото на приспадане на данъчен кредит по отношение на наличните активи към датата на регистрацията. Посочените в чл. 74, ал. 2 от ЗДДС материалноправни предпоставки са кумулативно дадени, поради което при липсата на което и да е от тях съответното лице не може да се ползва от правото на приспадане на данъчен кредит по отношение на закупените или придобитите по друг начин активи преди датата на регистрацията. На задължените лица не е предоставена възможност за избор кои от условията да изпълнят и кои да не изпълнят или да заменят по свое виждане. След като законодателят е предвидил изключение от общото правило по чл. 70 от ЗДДС, като е дал възможност за упражняване право на данъчен кредит за начислен данък преди датата на регистрацията на лицето по ЗДДС за закупени, придобити по друг начин или внесени активи по смисъла на ЗСч., които са налични към датата на регистрацията, то въведените от същия императивни изисквания в чл. 74 и в чл. 75 от ЗДДС следва да бъдат изпълнени.

ЗДДС представлява транспониране в законодателството на Република Б. на Директива 2006/112/ЕО на Съвета. Съгласно т. 59 от преамбюла на Директива 2006/112/ЕО на Съвета държавите - членки следва да могат в определени граници и при определени условия да въвеждат или да продължават да прилагат специални мерки чрез дерогация от настоящата директива, за да опростят събирането на данъка или да предотвратят някои форми на неплащане или избягване на данъка, като за държавите членки е предвидена възможност в чл. 273 от Директивата да наложат други задължения, които считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане. Изложено налага извод, че разпоредбите на чл. 74 и чл. 75 от ЗДДС във връзка с установеното задължение и срок за подаване на опис на наличните активи и последиците от неспазване на това задължение са в съответствие с разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета и дадените с нея възможности на държавите членки да предвидят правила и процедури, които считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане.

По така изложените съображения правилно в РА и в потвърждаващото го решение на директора на дирекция „О.“ – С. е обоснован изводът за наличие на материалноправно основание за отказ за признаване на право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 35 491, 69 лв. по фактури № [ЕГН] от 28.04.2011 г. и № [ЕГН] от 02.05.2011 г. издадени от [фирма] за

данъчен период 01.05.2011 г. – 31.05.2011 г. РА е законосъобразен, а жалбата на [фирма] се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разностите:

При този изход на спора, предвид заявеното от процесуалния представител на ответника искане, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 и с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 1 159, 83 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 07.08.2012 г. издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., обжалван по административен ред и потвърден с решение № 2597 от 02.11.2012 г. на директора на дирекция „О.“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разности по делото в размер на 1 159, 83 лв. (хиляда сто петдесет и девет лева и осемдесет и три стотинки), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: